

- 1 *Verbessina* is typisch een plant waar je jarenlang niets aan hoeft te doen.
- 2 De bloemen hebben tot tien lintbloempjes, vaak zijn het er echter maar vier tot zes.
- 3 *Verbessina* valt niet om, woekert niet en is met veel planten te combineren.

Naam en herkomst

Verbessina behoort tot de *Asteraceae*. De ruim tweehonderd soorten komen voor het grootste deel uit Zuid-Amerika. Slechts zestien soorten komen uit Noord-Amerika, waarvan er maar twee sporadisch gekweekt worden, *V. alternifolia* en *V. helianthoides*. De laatste is een veel lagere, behaarde plant die veel vroeger in het jaar bloeit. De manshoge *Verbessina alternifolia* (syn. *Actinomeris alternifolia*) is veel interessanter. De plant komt in het oosten van Noord-Amerika voor, van Ontario tot diep in het zuiden. Hij groeit daar op vochtige voedselrijke grond, langs stromen en beken, waarbij ze soms ook iets in de schaduw staan. De Amerikaanse naam is 'Wingstem' naar de gevleugelde stengels, maar af en toe wordt ook de volksnaam 'Yellow Ironweed' genoemd. Ironweed is de naam voor *Vernonia* en inderdaad hebben ze de plantopbouw, hoogte en bloeitijd gemeen, waardoor je ze vóór de bloei zou kunnen verwarren.

Wetenschappelijke naam *Verbessina alternifolia*

Nederlandse naam geen

Bloeitijd 8-10

Hoogte 200-250 cm

Grondsoort vochtig, voedzaam, droge grond wordt verdragen

Standplaats volle zon tot lichte schaduw

Wintergroen nee

HANS KRAMER STELT VOOR:

Verbessina alternifolia

'Nog een gele composiet erbij?', zult u zeggen. 'Die zien er toch allemaal hetzelfde uit?' Toch voegt *Verbessina alternifolia* iets toe aan het sortiment met zijn rechte, statige groei en kleine bloemhoofdjes. Diegenen die nog steeds geen geel in de tuin willen, kunnen met deze bescheiden ogende plant gemakkelijk overgehaald worden.

Tekst en beeld Hans Kramer

Hans Kramer is vasteplantenkweker. Hij bestrijdt eentonigheid in Nederlandse tuinen en plantsoenen door onbekend, maar goed toepasbaar sortiment onder de aandacht te brengen. www.hessenhof.nl

Wie een *Verbessina* wil kopen, moet flink zoeken, want maar weinig kwekerijen bieden hem aan. Wij werden een aantal jaren geleden in de tuin van Great Dixter, in Zuid-Engeland opmerkzaam gemaakt op de plant. Hij stond daar achterin in de beroemde lange border. Volgens Fergus Garret, de tuinbaas, stond hij daar al jaren. Typisch zo'n plant waar je niets aan hoeft te doen, zei hij. En dat klopt.

Wat opvalt aan de plant zijn de zeer stevige, dikke stengels die tussen de internodiën licht gevleugeld zijn. Het smalle, lancetvormige blad staat verspreid en staat niet zo dicht op elkaar. Het is in dit opzicht een veel fijnere plant dan bijvoorbeeld *Eupatorium*. Door de bitterheid van het blad wordt het niet door konijnen gegeten.

De bloemen zijn klein als je ze vergelijkt met andere composieten als *Helenium*. Het lijkt wel of elke bloeiwijze

in een laat stadium getopt is, want de hoofdstengel groeit niet door, maar wordt afgesloten door één enkel bloemhoofdje. Daaronder vertakt de stengel zich in wijde, schermvormige pluimen met luchtig verspreide bloemen, die druk door hommels en bijen worden bezocht.

In de vroege winter verkleurt het zaad naar bruin; de zaadhoofden zien er boeiend uit met hun platte zaden die netjes in een soort gebogen trosjes verticaal naast elkaar geschikt zijn. Ze worden 's winters graag door vogels gegeten. Amerikaanse bronnen vermelden dat de plant hinderlijk uit zou zaaien, wij hebben echter hier in al die jaren nooit een zaailing gezien.

Grote vaste planten hebben niet altijd een goede naam. Slechte eigenschappen zoals woekeren en omvallen worden gauw genoemd. Maar *Verbessina* kunnen we niet betichten van beide kwalen. Sterker nog, de plant gedraagt zich uitermate

netjes en blijft zelfs smaller dan bijvoorbeeld een *Eupatorium*, die we overal zien. Hij zou er trouwens heel mooi mee gecombineerd kunnen worden. Ook hoeven we niet bang te zijn dat de plant na een aantal jaren minder vitaal wordt. Hier staat hij als het ware in de bloei van zijn leven, na zeven jaar vast te staan.

Maar eerlijk is eerlijk, je moet er wel een beetje de ruimte voor hebben. In grotere particuliere tuinen en parken kan *Verbessina* goed gecombineerd worden met andere hoge vaste planten zoals *Eupatorium*, *Veronicastrum* en *Persicaria amplexicaulis*. Door z'n ingetogen geel en kleine bloemetjes kan hij de notoire geelhater overhalen om toch overstag te gaan.

Een heel geraffineerde combinatie is te maken met het hoge siergras *Sorghastrum*, dat met z'n gele meeldraden fraai kleurt bij het geel van *Verbessina*. Maar ook rood kleurende *Panicum*- en *Miscanthus*-

cultivars als 'Ghana' passen er uitstekend bij.

In de natuur vind je *Verbessina* vaak tegen bosranden. Maar te donker mag hij niet staan, dan trekt hij naar de zon. Wat grondsoort betreft is de plant niet kieskeurig; op een vochtige kleigrond kan de plant gemakkelijk 2.50 m worden. Op onze zandgrond is dat zo'n 1.80 m. Op droge, arme zandgrond zullen de onderste bladeren bruin verkleuren, maar dat is met goede plantcombinaties goed te camoufleren.

Is er plaats voor nog een gele composiet? Het feit dat de plant zowel insecten als vogels aantrekt, maakt hem zeer waardevol. *Verbessina* is betrouwbaar, sterk en ziektevrij, kan zeer lang vast blijven staan en geeft een mooi winterbeeld. Door z'n stevige stengels en hoogte wordt hij niet gauw onder de voet gelopen, eigenschappen die in het openbaar groen zeer gewaardeerd worden. <